

PROJEKT UCHWAŁY
ZGROMADZENIA IZBY ADWOKACKIEJ W LUBLINIE
z dnia 28 maja 2022 roku

Zgromadzenie Izby Adwokackiej w Lublinie wyraża najwyższe uznanie prawnikom, w tym szczególnie sędziom, którzy w imię poszanowania porządku prawnego, szacunku dla podstawowych praw obywateli i skutków wynikających z rozstrzygnięć Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz sądów krajowych powstrzymują się z uczestnictwem w procedurach konkursowych prowadzonych przed Krajową Radą Sądownictwa, ukształtowaną w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3), która nie spełnienia standardu organu niezależnego od władzy politycznej. Postawy rezygnacji z własnych ambicji zawodowych i osobistych w imię zapewnienia pełnej realizacji prawa obywatela do sądu oraz odpowiedzialności za podstawy ustrojowe państwa zasługują na najwyższy szacunek.

Zgromadzenie Izby Adwokackiej w Lublinie wyraża dezaprobatę dla postaw tych prawników, którzy uczestniczą w konkursach na stanowiska sędziowskie mimo świadomości, że w świetle orzecznictwa TSUE i ETPCz powołanie na urząd sędziego w wadliwej procedurze stanowi naruszenie prawa do sądu oraz uzasadnia roszczenia odszkodowawcze obywateli. Żadne względy nie usprawiedliwiają współuczestnictwa w infekowaniu systemu wymiaru sprawiedliwości chorobą uderzającą w podstawowe prawa człowieka oraz podstawy ustrojowe Państwa. Sprawowanie władzy, w tym szczególnie władzy sądowniczej, wymaga odpowiedzialności za Państwo i prawa podstawowe obywateli.

UZASADNIENIE

W świetle wielu już orzeczeń Trybunałów w Strasburgu i Luxemburgu sprawowanie władzy sądowniczej przez osoby powołane na urząd sędziego w wadliwej procedurze z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3) narusza prawo obywatela do rozpoznania jego sprawy przez niezależny i bezstronny sąd oraz uzasadnia prawo obywatela do uzyskania odszkodowania.

Do tej pory ok. 2.000 prawników uzyskało nominacje w tak wadliwe ukształtowanej procedurze. W tej grupie jest ok. 500 asesorów, których sytuacja prawna jest o tyle inna, że w odniesieniu do nich KRS nie prowadzi procedury konkursowej, a jedynie potwierdza zakończenie procesu szkolenia w KSSiP. Analiza protokołów posiedzeń neoKRS wskazuje, że udział w procedurach konkursowych bierze udział nieco więcej prawników niż tylko ci, którzy uzyskują nominacje. Prawnicy z województwa lubelskiego wiodą tu niechlubny prym stanowiąc swoiste zaplecze kadrowe.

W ostatnim Przeglądzie Sądowym nr 5/2022 ukazał się artykuł SSN w stanie spoczynku Jacka Gudowskiego pt. *ludex impurus. Wyłączenie z mocy samej ustawy sędziego objętego zarzutem wadliwego powołania lub przejścia na wyższe stanowisko sędziowskie*, w którym autor przekonuje, że osoby powołane w wadliwej procedurze z udziałem sędziego podlegają wyłączeniu z mocy ustawy jako *ludex inhabilis* „sędzia nieprzydatny, nienadający się, nieodpowiedni do rozpoznania sprawy”.

Tego rodzaju postaw prawników, uczestniczących w wadliwej procedurze, moim zdaniem nie da się usprawiedliwić, bo:

- Nie sposób jest zaakceptować uczestnictwa prawnika w wadliwej procedurze ze świadomością, że uzyskanie w jej wyniku nominacji sędziowskiej będzie wiązało się z

naruszaniem prawa obywatela do sądu i rodziło jego roszczenia odszkodowawcze. Tego rodzaju postawy nie da się usprawiedliwić ani w kategoriach prawnych ani etycznych;

- Tego rodzaju postawy podważają podstawową wartość, jaką jest ZAUFANIE obywateli do wymiaru sprawiedliwości, bez której trudno wyobrazić sobie wymierzanie sprawiedliwości. Jakie zaufanie może mieć obywatel przychodząc do sądu z nadzieją, że jego sprawa zostanie rozpoznana z pryncypialnym szacunkiem do prawa, skoro jego sprawę będzie prowadził sędzia, który nie potrafi pryncypialnie podchodzić do przestrzegania prawa we własnej sprawie?
- Sprawowanie wymiaru sprawiedliwości to sprawowanie władzy. Wykonywanie władzy, szczególnie władzy sądowniczej, odbywać powinno się w interesie publicznym. Realizacja zatem ambicji osobistych czy zawodowych nie usprawiedliwia uczestnictwa w tych wadliwych procedurach, także gdy dotyczy prawników, których nazywamy „dobrymi prawnikami” czy „dobrymi sędziami”. W moim odczuciu nadużyciem jest postępowanie się pojęciem dobrego prawnika wobec osób lekceważących orzecznictwo trybunalskie. Także w kategoriach moralnych takie postawy trudno jest bezgranicznie akceptować.

Adwokatura ma obowiązek stać po stronie obywatela, stać na straży praworządności. Naszym obowiązkiem jest publiczne wsparcie tym, którzy zachowują przyzwoitość i szacunek do państwowości oraz zawstydzenie tym, którzy przedkładają osobiste ambicje nad interes publiczny.